

шения — отъ 17 Май 1924 год. —

Въ двадесетъ и първото обикн. Народно събрание, IV-тата редовна сесия, на 28 февруарий 1927 год., по инициативата на народния представител известния икономистъ П. Дичевъ, се внася законодателно предложение, ПРИПОДПИСАНО ОТЪ НУЖНОТО ЧИСЛО НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ, за отпускането ми народна пенсия, но.... Уви! — Срокътъ на това Народно Събрание изтече и поменатото предложение, което прилагамъ къмъ тази ми молба, остана неразгледано. —

Нѣма да изтъквамъ заслугитъ на покойния ми съпругъ къмъ Родината. — Тѣ сж достатъчно изтъкнати въ законодателното предложение и въ предговора къмъ съчиненията му, томъ I — предговоръ отъ народния ни поетъ Ив. Вазовъ, където се подчертаватъ дветъ ценни неговни качества: — Правдиво възпроизвеждане на живота и хумора. — И въ това възпроизвеждане на живота М. Георгиевъ е тъй оригиналенъ и самобитенъ, неповлиянъ отъ никакви чужди навѣи и превзетости, както рѣдко други писателъ у насъ. — А хумора му добродушенъ, спокоенъ и очарователенъ, сипанъ разточително въ нѣкои отъ разказитъ му, освѣтява съ лъчи на радостъ и животъ нашата изящна литература, изобщо навъсена, както и ние всички. —

Добавямъ само, че азъ съмъ вече въ напреднала възраст — 79 годишна и гражданската ми пенсия далечъ не е достатъчна за покриване най-необходимитъ ми разходи, при липса на други нѣкакви странични доходи. —

Между това, трѣбва да спомена, че и азъ не съмъ чужда на националната ни кауза: преди омжването ми, следъ като завършихъ образованието си въ института на благороднитъ девици въ Киевъ, където бѣше моята покойна приятелка Миладинова — Алексиева, бѣхъ назначена и изпратена отъ Цариградската българската община, въ 1874 год. за Началница — учителка на Русенското Дев. класно училище, където преподавахъ История, Педагогика, Френски и Руски езици. — Казвахъ се тогава Магдалина Михайлова Парчинска. — Въпреки преследванията отъ страна на Турските власти, останахъ на поста си до започване на освободителната война. — Въ нѣдвечерието на войната заминахъ за Плевенъ, където се събираха тогава Българскитъ патриоти около самарското знаменъ и на мене бѣше възложена канцеларската работа. —